

Odvetniška zbornica Slovenije**Komisija za etiko**

Odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica

Odvetnik Giani Flego

Odvetnik Pavle Pensa

Št. 1863/2024

Ljubljana, 9. 10. 2025

Mnenje***o skladnosti ravnanja odvetnice [redacted]
z načeli in pravili Kodeksa odvetniške poklicne etike***

Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike na podlagi prijave [redacted] obravnavala ravnanje odvetnice [redacted] ter

sprejela stališče,

da odvetnica s tem, ko je njena odvetniška družba v nepravdnem postopku prevzela zastopanje klienta, čeprav je v pravnem postopku hkrati že zoper njega kot nujnega sospornika na toženi strani zastopala njegove starše oziroma mamo, ter so bili v pravnem postopku klientovi interesi skladni z interesi tožeče strani, ni ravnala v nasprotju s 47. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike.

Obrazložitev:

[redacted] (v nadaljevanju prijaviteljica) je dne 25. 10. 2024 na Odvetniško zbornico Slovenije (v nadaljevanju OZS) podala prijavo zoper odvetnico [redacted] (v nadaljevanju odvetnica), zaradi njenega domnevno nemoralnega in neetičnega delovanja v odvetniškem poklicu. Navedla je, da naj bi odvetnica [redacted] (v nadaljevanju klient) zastopala v nepravdni zadevi ter ga hkrati v drugi, pravnici zadevi, tožila, iz česar naj bi bilo razvidno, da gre za popolnoma enake interese in stališča, da bi prijaviteljico oškodovali in psihično uničili. V zvezi z navedenim je izpostavila, da Kodeks odvetniške poklicne etike (v nadaljevanju Kodeks) v 47. členu določa, da naj odvetnik ne sprejme zastopanja stranke, dokler zastopa kako svojo stranko v sporu z njo kot nasprotno stranko, tudi če gre za drugo zadevo. Priložila je listinske dokaze.

Odvetnica je v svojem odgovoru zanikala nemoralno in neetično delovanje ter kršitev 47. člena Kodeksa in pojasnila, da je odvetniška družba [REDACTED] (v nadaljevanju odvetniška družba) klienta v letu 2023 zastopala v razveznem postopku proti prijaviteljici (tega postopka sicer prijaviteljica ne omenja), kateri se je končal z razvezo zakonske zveze ter s sklenitvijo sodne poravnave glede dodelitve mladoletnih otrok v varstvo in vzgojo, določitve preživnine in stikov. Po zaključku tega postopka sta v odvetniško pisarno v aprilu 2024 prišla klientova starša, z željo, da se razveže pogodba o preužitku, katero sta s prijaviteljico in sinom v obliki notarskega zapisa sklenila v letu 2010. Na prvi pravni posvet ju je pripeljal klient, vsem trem je bilo pojasnjeno, da bo potrebno v pravnem postopku na pasivni strani poleg prijaviteljice tožiti tudi klienta. Slednji je bil seznanjen, da bo v tem pravnem postopku moral biti poleg razvezane žene – prijaviteljice, tudi sam tožena stranka, ker mora biti tovrstna tožba naslovljena na oba preužitkarja, ki sta nujna sospornika. Klient je izjavil, da se strinja, da odvetniška družba zastopa njegova starša proti njemu, saj je imel za razvezo pogodbe o preužitku popolnoma isti interes kot starša. Odvetniška družba je tako sprejela pooblastilo za zastopanje njegove mame in očeta. Klient je tožbeni zahtevek tudi pripoznal. Prijaviteljica je takoj po prejemu tožbe v pravdni zadevi vložila predlog za delitev solastnine in odvetniška družba je v septembru 2024 sprejela zastopanje klienta v nepravdnem postopku delitve skupnega premoženja. Ob tem odvetnica pojasnjuje, da je klienta pred prevzemom zastopanja podrobno seznanila, da je v tožbi njegovih staršev nasprotna stranka odvetniške pisarne, v nepravdnem postopku za delitev solastnine pa bo stranka odvetniške pisarne, vendar je izrecno izjavil, da želi zastopanje po odvetniški družbi, saj postopka zanj ne predstavljata kolizije interesov, zlasti ne zato ker prijaviteljica vztraja pri delitvi nepremičnin, ki jih je po njegovem prepričanju v pravnem postopku potrebno vrniti njegovim staršem oz. po smrti očeta njegovi materi. Odvetnica navaja, da glede na naravo obeh zadev, ne gre za zastopanje nasprotne stranke, prav tako ne za to, da bi odvetnica s prevzemom zastopanja klienta nedopustno posegla v zaupanje svoje prvotne stranke. Ob seznanitvi s prijavo je klient izrazil mnenje, da njegovo zaupanje s strani odvetniške družbe ni bilo nikoli zlorabljeno ali prekršeno. Odvetnica dodaja, da prijaviteljica nima ne utemeljene podlage ne pravnega interesa za prijavo, s katero se spušča v razmerje med odvetniško pisarno in njenim klientom. Svojemu pojasnilu je priložila tudi podpisano klientovo izjavo, v kateri je izrazil svoje mnenje o zadevni prijavi.

Komisija za etiko je ob skrbni presoji prijave in pojasnila odvetnice ter vseh predloženih listin, v tej zadevi mnenja, da odvetnica ni ravnala v nasprotju s 47. členom Kodeksa, ki v prvem odstavku določa, naj odvetnik ne sprejme zastopanje stranke, dokler zastopa kako svojo stranko v sporu z njo kot nasprotno stranko, tudi če gre za drugo zadevo.

Komisija za etiko uvodoma izpostavlja, da je vse določbe Kodeksa potrebno presojati skladno z nameni in cilji, ki jih zasledujejo ter ob upoštevanju okoliščin

konkretnega primera. Pravilo iz 47. člena Kodeksa se nanaša na varstvo zaupanja in zvestobe odvetnika v odnosu do stranke, in to je vrednota katere varstvo zasleduje omenjena določba. V konkretni zadevi Komisija za etiko ugotavlja, da v odvetničinem odnosu s klientom ni podanega nasprotja interesov. Zaradi narave pravnih zadev ima namreč klient skupaj s prijaviteljico položaj nujnega sospornika na pasivni strani, dejansko pa ima v pravdi isti interes kot tožnika (njegova mama in oče) oziroma tožnica (njegova mama). To, da se njegov interes v pravdi ujema z interesom tožeče strani, izhaja tako iz odvetničinega pojasnila kot tudi iz njegove izjave z dne 9. 12. 2024. Komisija za etiko ne dvomi v to, da je odvetnica tako klientu kot njegovima staršema, tudi zaradi predhodnega zastopanja klienta v razveznem postopku, pojasnila naravo postopkov ter to, da bodo v pravnem postopku na nasprotnih straneh. Prav zaradi usklajenih interesov v pravnem postopku, naknadnega prevzema zastopanja klienta v nepravnem postopku zaradi delitve skupnega premoženja, ne gre šteti za konflikt interesov. Obenem Komisija za etiko ne dvomi v to, da je odvetnica klienta na to dodatno opozorila. Da se okoliščin v celoti zaveda in je bil na njih s strani odvetnice vnaprej opozorjen, je potrdil tudi klient sam v svoji izjavi. Po presoji Komisije za etiko tako v konkretni zadevi, kot rečeno, ni podanega konflikta interesov, hkrati tudi odvetnici ni moč očitati, da bi kakorkoli nedopustno posegla v odnos zaupanja s svojim klientom.

Glede na vse navedeno, je Komisija za etiko sprejela mnenje, **da odvetnica** s tem, ko je njena odvetniška družba v nepravnem postopku prevzela zastopanje klienta, čeprav je v pravnem postopku hkrati že zoper njega kot nujnega sospornika na toženi strani zastopala njegove starše oziroma mamo, ter so bili v pravnem postopku klientovi interesi skladni z interesi tožeče strani, **ni ravnala v nasprotju s 47. členom Kodeksa odvetniške poklicne etike.**

Komisija za etiko
Odvetnica Alenka Košorok Humar – predsednica
Odvetnik Giani Flego
Odvetnik Pavle Pensa

